# Verordnungsblatt
## des Generalgouverneurs
## für die besetzten polnischen Gebiete
### Teil II

## Dziennik rozporządzeń
## Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
### Część II

| 1940 | Ausgegeben zu Krakau, den 6. Mai 1940<br>Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 6 maja 1940 r. | Nr. 35 |
|---|---|---|

| Tag<br>Dzień | Inhalt / Treść | Seite<br>Strona |
|---|---|---|


## Bekanntmachung

**über den Leiter der Lederverteilungs- und Schuhwirtschaftsstelle im Generalgouvernement.**

Vom 25. April 1940.

Auf Grund des § 2 der Verordnung über die Errichtung einer Lederverteilungs- und Schuhwirtschaftsstelle im Generalgouvernement vom 24. April 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 161) mache ich bekannt:

Ich habe

Herrn Ernst Augspach

mit Wirkung vom 25. April 1940 zum Leiter der Lederverteilungs- und Schuhwirtschaftsstelle im Generalgouvernement bestellt.

Krakau, den 25. April 1940.

**Der Leiter**
**der Abteilung Wirtschaft im Amt**
**des Generalgouverneurs**
**Dr. Zetzsche**

## Obwieszczenie

**o kierowniku urzędu rozdziału skór i gospodarowania obuwiem w Generalnym Gubernatorstwie.**

Z dnia 25 kwietnia 1940 r.

Na mocy § 2 rozporządzenia o założeniu urzędu rozdziału skór i gospodarowania obuwiem w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 24 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 161) obwieszczam co następuje:

Ustanowiłem

pana Ernst'a Augspach

kierownikiem urzędu rozdziału skór i gospodarowania obuwiem w Generalnym Gubernatorstwie, a to z mocą obowiązującą od dnia 25 kwietnia 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 25 kwietnia 1940 r.

**Kierownik**
**Wydziału Gospodarki przy Urzędzie**
**Generalnego Gubernatora**
**Dr. Zetzsche**

## Erste Anordnung

**über die Lederverteilung und Schuhwirtschaft im Generalgouvernement.**

Vom 30. April 1940.

Auf Grund des § 1 der Verordnung über die Errichtung einer Lederverteilungs- und Schuhwirtschaftsstelle im Generalgouvernement vom 24. April 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 161) in Verbindung mit § 1 Abs. 3 der Verordnung

## Pierwsze zarządzenie

**o rozdziale skór i gospodarce obuwiem w Generalnym Gubernatorstwie.**

Z dnia 30 kwietnia 1940 r.

Na mocy § 1 rozporządzenia o założeniu urzędu rozdziału skór i gospodarowania obuwiem w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 24 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 161) oraz § 1 ust. 3 rozporządzenia o założeniu urzędu gospoda-

über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Leder und Pelze im Generalgouvernement vom 21. März 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 112) ordne ich im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Wirtschaft im Amt des Generalgouverneurs und dem Leiter der Dienststelle für den Vierjahresplan im Generalgouvernement an:

1. Abschnitt.

**Wiedereröffnung und Neuerrichtung von Schuheinzelhandelsgeschäften.**

§ 1

(1) Die Wiedereröffnung der Schuheinzelhandelsgeschäfte im Generalgouvernement soll mit möglichster Beschleunigung erfolgen.

(2) Die Wiedereröffnung bedarf der Genehmigung des Distriktschefs, in dessen Bereich das Schuheinzelhandelsgeschäft sich befindet. Der Distriktschef kann die Kreishauptleute (Stadthauptleute) zur Erteilung der Genehmigung ermächtigen. Die Genehmigung kann unter Bedingungen und Auflagen erteilt werden; sie ist widerruflich.

(3) Der Genehmigung bedarf ferner die Neuerrichtung von Einzelhandelsgeschäften, die Schuhe vertreiben wollen, sowie die Hinzunahme solcher Waren durch Einzelhandelsgeschäfte und die Vergrößerung bestehender Verkaufsräume von Einzelhandelsgeschäften, welche Waren der vorgenannten Art vertreiben, um mehr als 20 Quadratmeter. Die Genehmigung erteilt der Distriktschef, in dessen Bereich sich das betreffende Geschäft befindet. Satz 2 und 3 des Abs. 2 sind entsprechend anzuwenden.

(4) Die Genehmigungsbehörde hat bei ihrer Entscheidung insbesondere von folgenden Richtlinien auszugehen:

1. Die zuzulassenden Einzelhandelsgeschäfte sind auf die zur Bedarfsdeckung notwendige Anzahl einzuschränken;
2. es ist der Nachweis zu erbringen, daß genügende Betriebsmittel vorhanden sind.

§ 2

Der Bescheid über die Genehmigung zur Wiedereröffnung oder Neuerrichtung ist in den Einzelhandelsgeschäften im Schaufenster an sichtbarer Stelle anzubringen.

2. Abschnitt.

**Einführung von Bedarfscheinen beim Erwerb von Leder und Schuhwaren.**

§ 3

(1) Vom 6. Mai 1940 ab darf die Abgabe von Schuhen nur gegen Bedarfschein und nur durch solche Einzelhandelsgeschäfte erfolgen, die gemäß § 1 dieser Anordnung genehmigt sind.

(2) Die Abgabe von Schuhen an Verbraucher durch andere Unternehmen oder Personen ist verboten.

§ 4

(1) Über Anträge auf Erteilung von Bedarfscheinen entscheidet der Distriktschef nach Maßgabe der ihm von der Lederverteilungs- und Schuhwirtschaftsstelle im Generalgouvernement erteilten Anweisungen und im Rahmen der ihm zugewiesenen Mengen.

(2) Der Distriktschef kann seine Befugnis auf die Kreishauptleute (Stadthauptleute) und mit besonderer Ermächtigung der Lederverteilungs- und Schuhwirtschaftsstelle im Generalgouvernement auch auf andere Dienststellen übertragen.

rowania skórami i futrami w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 21 marca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 112) zarządzam w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora oraz Kierownikiem Urzędu dla planu czteroletniego w Generalnym Gubernatorstwie:

Rozdział I.

**Ponowne otwarcie i założenie składów detalicznego handlu obuwiem.**

§ 1

(1) Ponowne otwarcie składów detalicznego handlu obuwiem w Generalnym Gubernatorstwie ma nastąpić jak najszybciej.

(2) Na ponowne otwarcie potrzebne jest pozwolenie Szefa Okręgowego, w którego obrębie skład detalicznego handlu obuwiem się znajduje. Szef Okręgowy może Starostów Powiatowych (Miejskich) upoważnić do udzielania pozwolenia. Pozwolenie może być udzielane pod warunkami i z nałożeniem zleceń; pozwolenie jest odwołalne.

(3) Pozwolenia wymaga nadto nowe zakładanie składów handlu detalicznego, zamierzających zająć się sprzedażą obuwiem, jak również przyłączenie takich towarów przez składy handlu detalicznego oraz rozszerzanie lokali sprzedażnych ponad 20 metrów kwadratowych przez składy handlu detalicznego, trudniące się zbywaniem towarów wyżej wspomnianych. Pozwolenia udziela Szef Okręgowy, w którego obrębie odnośny skład się znajduje. Zdania 2 i 3 ust. 2 należy stosować odpowiednio.

(4) Władza, która udziela pozwolenia, winna wychodzić przy wydawaniu decyzji z wytycznych następujących:

1. mające być dopuszczone składy handlu detalicznego należy ograniczyć do ilości koniecznej do pokrycia zapotrzebowania;
2. należy udowodnić, że istnieje wystarczająca ilość środków obrotowych.

§ 2

Orzeczenie o pozwoleniu na ponowne otwarcie lub nowe założenie należy w składach handlu detalicznego przymocować do okna wystawowego w miejscu dobrze widocznym.

Rozdział II.

**Wprowadzenie kartek zapotrzebowania przy nabywaniu skór i obuwia.**

§ 3

(1) Od dnia 6 maja 1940 r. obuwie mogą oddawać tylko składy handlu detalicznego, które uzyskały pozwolenie w myśl § 1 zarządzenia niniejszego, i tylko wzamian za kartę zapotrzebowania.

(2) Innym przedsiębiorstwom i osobom zabrania się oddania obuwia konsumentom.

§ 4

(1) Wnioski o udzielenie kartek zapotrzebowania rozstrzyga Szef Okręgowy zgodnie z poleceniami udzielonymi przez urząd rozdziału skór i gospodarowania obuwiem w Generalnym Gubernatorstwie i w ramach przydzielonych mu ilości.

(2) Szef Okręgowy może upoważnienia swe przenieść na Starostów Powiatowych (Miejskich), a za szczególnym umocowaniem ze strony urzędu rozdziału skór i gospodarowania obuwiem w Generalnym Gubernatorstwie również na inne organy.

§ 5

(1) Jeder Antrag und Bedarfschein kann nur auf e i n Paar Schuhe oder eine entsprechende Menge Leder lauten.

(2) Für die Anträge und Bedarfscheine sind Formblätter nach bestimmtem Muster zu benutzen, die vom Distriktschef hergestellt und ausgegeben werden. Die Anträge verbleiben bei den Akten der Ausgabestelle.

(3) Ein Bedarfschein darf nicht ausgestellt werden, wenn der Antragsteller zwei Paar gebrauchsfähige Schuhe hat.

§ 6

(1) Die Lieferung von Leder und Schuhen an Angehörige der Wehrmacht und Einheiten der bewaffneten SS und Ordnungspolizei erfolgt über die Bewirtschaftungsstelle für Leder und Pelze im Generalgouvernement.

(2) Bedarfscheine werden an Angehörige der bezeichneten Verbände nicht ausgestellt.

§ 7

Bedarfscheine können nur zum Einkauf bei Einzelhandelsgeschäften in dem Distrikt benutzt werden, dem die ausgebende Dienststelle angehört.

§ 8

Die Einzelhandelsgeschäfte haben die bei ihnen eingehenden Bedarfscheine mit fortlaufenden Nummern nach der zeitlichen Reihenfolge zu versehen und aufzubewahren. Jeder einzelne Bedarfschein ist nach Abgabe der Ware durch Durchkreuzen zu entwerten.

§ 9

(1) Bei der Ausstellung von Bedarfscheinen muß auf das sparsamste vorgegangen werden. Nur der dringlichste Bedarf kann bewilligt werden.

(2) Niemand darf mehr als einen Bedarfschein für ein Paar Schuhe oder eine entsprechende Menge Leder erhalten.

(3) Bedarfscheine dürfen an Beamte, Angestellte und Arbeiter nur ausgestellt werden, wenn der Antragsteller eine Dringlichkeitsbescheinigung seiner Dienststelle oder seines Arbeitgebers vorlegt. Die Dienststelle oder der Arbeitgeber muß sich bei der Ausstellung dieser Dringlichkeitsbescheinigung davon überzeugen, daß der Schuhbedarf unbedingt notwendig ist. Er ist der Genehmigungsbehörde für die von ihm erteilte Bescheinigung verantwortlich.

(4) In allen anderen Fällen hat die Genehmigungsbehörde von sich aus die Notwendigkeit und Dringlichkeit des Bedarfes zu prüfen.

§ 10

Die bisher von den Verwaltungsstellen ausgestellten Bedarfscheine (Bezugscheine) behalten bis zum 15. Juni 1940 ihre Gültigkeit.

§ 11

(1) Über die Herstellung und Abgabe von Kinderschuhen und von Schuhen an Jugendliche unter 18 Jahren ergehen besondere Richtlinien.

(2) Das gleiche gilt für die Herstellung und die Abgabe von orthopädischen Schuhen und Sportschuhen.

§ 5

(1) Każdy wniosek i każda kartka zapotrzebowania może brzmieć tylko na j e d n ą parę obuwia lub odpowiednią ilość skóry.

(2) Dla wniosków i kartek zapotrzebowania należy używać formularzy wzoru ustalonego, które wyrabia i wydaje Szef Okręgowy. Wnioski pozostają w aktach władzy, która kartkę wystawiła.

(3) Kartki zapotrzebowania nie wolno wystawiać, jeżeli wnioskodawca posiada dwie pary obuwia zdatnych do użycia.

§ 6

(1) Dostarczenie skór i obuwia dla członków Siły Zbrojnej oraz oddziałów uzbrojonej SS i Policji Porządkowej następuje przez urząd gospodarowania skórami i futrami.

(2) Kartek zapotrzebowania dla członków wspomnianych formacyj nie wystawia się.

§ 7

Kartek zapotrzebowania wolno używać tylko do zakupu w składzie handlu detalicznego, położonym w tym Okręgu, do którego urząd wystawiający należy.

§ 8

Składy handlu detalicznego są obowiązane otrzymane kartki zapotrzebowania zaopatrzyć w numer bieżący według czasowej kolejności i przechowywać. Każdą poszczególną kartkę zapotrzebowania należy po oddaniu towarów unieważnić liniami krzyżowymi.

§ 9

(1) Przy wystawianiu kartek zapotrzebowania należy postąpić jak najoszczędniej. Tylko najkonieczniejsze zapotrzebowanie może być uwzględnione.

(2) Nikt nie może otrzymać więcej niż jedną kartkę zapotrzebowania na jedną parę obuwia lub odpowiednią ilość skóry.

(3) Kartki zapotrzebowania można wystawiać dla urzędników, pracowników umysłowych i fizycznych tylko wówczas, jeżeli wnioskodawca przedstawi zaświadczenie koniecznej potrzeby, wystawioną przez jego urząd lub pracodawcę. Urząd lub pracodawca musi przy wystawianiu zaświadczenia koniecznej potrzeby przekonywać się o tym, że zapotrzebowanie obuwia bezwarunkowo zachodzi. Odpowiada on przed władzą wystawiającą za sumienne wystawianie zaświadczenia.

(4) We wszystkich innych przypadkach władza wystawiająca winna z siebie sprawdzić konieczność i nagłość zapotrzebowania.

§ 10

Wydawane dotychczas przez władzę zarządu kartki zapotrzebowania (kartki nabywcze) pozostają ważne do dnia 15 czerwca 1940 r.

§ 11

(1) W sprawie wyrobu i oddania obuwia dziecięcego oraz obuwia dla nieletnich poniżej lat 18, wydane będą wytyczne szczególne.

(2) Dotyczy to również wyrobu i oddania obuwia ortopedycznego i sportowego.

### 3. Abschnitt.
### Herstellung und Vertrieb von Schuhwerk.

§ 12

(1) Vom 6. Mai 1940 ab dürfen die Hersteller von Schuhen und Schuhteilen neues Leder und Sohlen nur erwerben, wenn ihnen ein Zuweisungsschein erteilt worden ist.

(2) Dieser Zuweisungsschein ist beim Distriktschef zu beantragen.

§ 13

(1) Alle Hersteller von Schuhen und Schuhteilen, die bisher dauernd mehr als acht Arbeiter beschäftigt haben und ihren Betrieb weiter fortführen wollen, haben ihren Betrieb bis zum 20. Mai 1940 bei der Lederverteilungs- und Schuhwirtschaftsstelle im Generalgouvernement anzumelden.

(2) Die Neuerrichtung solcher Betriebe bedarf der Genehmigung der Lederverteilungs- und Schuhwirtschaftsstelle im Generalgouvernement.

§ 14

(1) Bis zum 6. Mai 1940 dürfen Hersteller und sonstige Lagerhalter von Schuhen und Schuhteilen keine Waren ausliefern.

(2) Der zuständige Distriktschef kann in besonderen Fällen Ausnahmen bewilligen.

§ 15

(1) Vom 6. Mai 1940 ab dürfen Hersteller von Schuhen und Schuhteilen Schuhe oder Schuhteile nur gegen Abgabe der entsprechenden Zahl von Bedarfscheinen ausliefern.

(2) Die Abgabe darf nur erfolgen an solche Schuheinzelhandelsgeschäfte, die gemäß § 1 dieser Anordnung wiedereröffnet oder neuerrichtet worden sind, oder an solche Händler oder Genossenschaften, die hierzu eine Genehmigung des Distriktschefs haben.

(3) Die Hersteller sind verpflichtet, die Bedarfscheine geordnet aufzubewahren. Mit dem Antrag auf Neuzuteilung von Leder und Sohlen sind die Bedarfscheine mit abzugeben.

§ 16

(1) Bis zur ersten Auffüllung des Lagers können Einzelhandelsgeschäfte, die über ein ausreichendes Lager nicht verfügen, mit Genehmigung des Distriktschefs Schuhe von Herstellerbetrieben ohne Abgabe der entsprechenden Zahl von Bedarfscheinen erwerben.

(2) In dem Antrag an den Distriktschef ist der gegenwärtige Bestand des Lagers, und zwar geordnet nach Größe und Art der Schuhwaren, anzugeben.

§ 17

Diese Anordnung tritt mit dem Tage der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 30. April 1940.

**Der Leiter der Lederverteilungs- und Schuhwirtschaftsstelle im Generalgouvernement**
**Augspach**

### Rozdział III.
### Wyrób i zbyt obuwia.

§ 12

(1) Od dnia 6 maja 1940 r. wolno producentom obuwia i części obuwia nabywać skórę i zelówki tylko w wypadku, gdy uzyskali kartkę przydziału

(2) Podania o kartki przydziału należy wnosić do Szefa Okręgowego.

§ 13

(1) Wszyscy wytwórcy obuwia i części obuwia, którzy dotychczas stale zatrudniali więcej niż ośmiu pracowników i zamierzają przedsiębiorstwo dalej prowadzić, są obowiązani do dnia 20 maja 1940 r. przedsiębiorstwo swe zameldować w urzędzie rozdziału skór i gospodarowania obuwiem w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Nowe zakładanie wspomnianych przedsiębiorstw wymaga zezwolenia od urzędu rozdziału skór i gospodarowania obuwiem w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 14

(1) Do dnia 6 maja 1940 r. wytwórcom i innym przedsiębiorcom składowym obuwia i części obuwia nie wolno wydawać żadnych towarów.

(2) Właściwy Szef Okręgowy może w wypadkach szczególnych zezwalać na wyjątki.

§ 15

(1) Od dnia 6 maja 1940 r. wytwórcom obuwia i części obuwia wolno wydawać obuwie lub części tych tylko wzamian za oddanie odpowiedniej ilości kartek zapotrzebowania.

(2) Oddawanie może nastąpić tylko na rzecz składów detalicznego handlu obuwiem, ponownie otwartych lub nowo założonych zgodnie z § 1 zarządzenia niniejszego, lub na rzecz handlarzy lub spółdzielni, którzy na to uzyskali zezwolenie od Szefa Okręgowego.

(3) Wytwórcy są obowiązani, kartki zapotrzebowania po uporządkowaniu przechowywać. Z wnioskiem o nowy przydział skór i zelówek należy równocześnie oddać kartki zapotrzebowania.

§ 16

(1) Aż do pierwszego uzupełnienia składu, przedsiębiorstwa handlu detalicznego, nie dysponujące wystarczającym składem, mogą za zezwoleniem Szefa Okręgowego od przedsiębiorstw produkcyjnych nabywać obuwie bez oddania odpowiedniej ilości kartek zapotrzebowania.

(2) W wniosku do Szefa Okręgowego należy podać chwilowy stan zapasów, a mianowicie w porządku wedle wielkości a rodzaju obuwia.

§ 17

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 30 kwietnia 1940 r.

**Kierownik urzędu rozdziału skór i gospodarowania obuwiem w Generalnym Gubernatorstwie**
**Augspach**

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30. — Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Ulica Wielopole 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (RM 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1, Postschließfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: Verordnungsblatt GGP. I bzw. II.